

POSELSTVÍ NEMOCNÝM

ADVENTNÍ DOBA
A VÁNOCE 2025

Milé sestry a bratři, naši nemocní a senioři,
mezi slova, která se dnes častokrát užívají v mnoha oblastech kolem nás a která také Vy slyšíte ze sdělovacích prostředků nebo od svých dětí a vnuků, patří slovo PROJEKT. Je to způsob, který umožňuje, aby se zrodilo něco nového. Na mnohé projekty se čerpají finanční prostředky z Evropské unie i našeho státního rozpočtu. Podstata projektu je založena na pěkné myšlence, která má přinést užitek a společenský přínos. Tímto způsobem se podařilo opravit a postavit mnoho potřebných děl nejen v obcích a městech, ale také v církevním nebo charitním díle.

Myšlenku projektů však můžeme vztáhnout také na náš lidský život. Také my máme své projekty, tedy plány, přání, představy a touhy, které bychom rádi ve svém životě uskutečnili. Tyto myšlenky nás provázejí od mládí až do konce života. Věřím, že i mnozí z Vás se vracíte ve svých

myšlenkách k tomu, co se Vám podařilo z Vašich plánů a představ během Vašeho života naplnit. Nevracíte se však jenom do minulých let, ale přemýšlíte i nad svou současnou situací. Možná jste si představovali svůj život, své stáří nebo léta života v důchodu úplně jinak. Místo pokojného a klidného života Vás třeba potkala nemoc, zdravotní problémy, odchod Vašeho životního partnera, samota nebo se Vám někdy zdá, že jste druhým na obtíž. S takovými myšlenkami však nemůžeme zůstat sami. Když měl jít Mojžíš k faraonovi nebo proroci se měli vydat do složitých situací, uslyšeli od Hospodina slova, která jim dodala sílu a odvahu: „**Neboj se, já půjdu s tebou.**“

Prožíváme znovu adventní dobu a v textech, které nás provázejí při liturgii během těchto dní, slyšíme o Panně Marii a svatém Josefovi. Také oni měli plány se svým životem, měli svůj projekt společného života, který chtěli uskutečnit. Poté, co do jejich života vstoupil nečekaným způsobem Bůh, jejich plány vzaly za své. Ale rozhodně to nebyl konec plánu – projektu, který s nimi měl Bůh. I když od počátku prožívali mnoho dramatických situací, stále znovu zakoušeli, že Bůh se o ně stará a pomáhá jim. Toto neplatilo jen pro Pannu Marii a svatého Josefa, ale platí to také pro nás. Adventní doba nám připomíná, že Spasitel, který se narodil v Betlémě, dostal jméno Emanuel, to znamená Bůh s námi.

Přeji a vyprošuji Vám, drazí bratři a sestry, abyste i Vy zakoušeli blízkost Boží, která nás umí překvapit, tak jako překvapovala Pannu Marii a svatého Josefa. Chtěl bych Vám též poděkovat za Vaši modlitbu, kterou doprovázíte životy svých dětí, vnuků i jejich rodin, a že myslíte v modlitbě na naši společnost a svět, ve kterém žijeme. Kéž Vám tato

modlitba přináší útěchu a posilu tak, jak to vnímali Panna Maria a svatý Josef, když slyšeli od archanděla: „Neboj se!“
Ve spojení v modlitbě a s požehnáním

+Josef Nuzík, arcibiskup olomoucký

Jak se žije kaplanům v domovech pro seniory?

Když jsem před necelými dvěma lety přijímal službu kaplana v sociálních službách v Domově pro seniory v Nezdenicích, přišel jsem tam jako nový, neznámý prvek. Díky velké vstřícnosti vedení domova i Sociálních služeb Olšava, pod jejichž správu náš domov patří, jsme s kolegyní kaplankou Mgr. Karolínou Flekačovou mohli naplno rozvinout kaplanskou službu. Jsem kaplan i trvalý jáhen, a tak mohu každé úterý sloužit bohoslužbu slova se svatým přijímáním, které se může účastnit větší počet pohyblivých klientů. A protože se již klienti před mým příchodem rádi modlili Korunku k Božímu milosrdenství, spojili jsme ji s duchovní četbou na pokračování z knihy „Stín otce“ o patronovi naší kaple sv. Josefovi. Na ni máme vyčleněno čtvrtedni dopoledne. Všechny zbývající časy věnuji individuálním návštěvám na pokojích nepohyblivých klientů. V průběhu dne si najdu čas i na rozhovor se zaměstnanci.

V kapli domova chyběl svatostánek. Po domluvě s místním panem farářem a po získání souhlasu arcibiskupství jsme mohli svatostánek do kaple umístit. Jako velkou milost vnímám skutečnost, že Ježíš je uprostřed nás. A uvědomují si

to i klienti a zaměstnanci, kteří kapli rádi navštěvují i mimo společné bohoslužby. Pan farář tu slouží každou druhou sobotu mši svatou a uděluje svátosti. Před Vánocemi a Velikonocemi organizujeme hromadné udílení svátosti smíření a nemocných a na Štědrý den slavnostní bohoslužbu slova se svatým přijímáním.

Účastním se také kulturního a společenského života v domově. Pomáhám se zpěvem při oslavách narozenin, stavění a kácení máje, zahradních slavnostech pro klienty a jejich rodinné příslušníky. Podle hesla papeže Františka: „Nejprve lidsky, potom katolicky.“

Nedávno jsme společně s aktivizačními pracovníci a pečovatelkami připravili slavnost obnovení manželského slibu klientů po 59 letech manželství. Nejprve manželé v kapli za přítomnosti klientů i pečovatelek obnovili svůj slib, při kterém nechyběla ani kytice a manželský polibek. A potom ve slavnostně vyzdobené jídelně následovala svatební hostina. Slavnostní tabuli vévodil krásný a výborný dort od aktivizačních pracovníků, nechybělo sólo pro ženicha a nevěstu a také nejedna slzička pečovatelek, které obsluhovaly spokojené svatebčany.

Bolestnými i dojemnými jsou okamžiky loučení s umírajícími. A to nejen pro rodiny umírajících, ale také pro ty, kteří o ně měsíce a někdy i roky pečovali. Paliativní tým, jehož jsme kaplani součástí, nabízí pomoc ve velkém životním finále a přibývá těch, kteří ji využívají.

Ranní hlášení místním rozhlasem, ve kterém oznamuji konání bohoslužeb, končím slovy: „Na všechny se těší a požehnaný čas Vám přeje Váš kaplan.“ A to přeji i Vám.

Zbyněk Král, kaplan v sociálních službách